

ԽԻՐ
 ԵՐԿ
 Դ
 ԸՈՒՆ
 ԺՈՒՆ
 ԿԱՆՈՆ
 ԸԽԱՆ
 ԿԱՌՈՆ
 ԻՐԱՆ
 ԿԱԿ
 ԶՈՒՉ
 ՄԱՐԶ
 ՆՐ
 Ա
 ԳՐԻՐ
 ԻՄԱՆ
 ԵՐԲ
 ՄԱՅ
 ՈՒՐԻ
 ԱԷԿԷ
 ՄԱՍ
 ՃԵՆ
 Ա
 ԻՄԱՆ
 ԿԱԳ
 ՄԱՐԻ
 ԲԵՐԻ
 Կ
 Ը
 Դ
 ԴՈՒՆ
 ԴԱՍ
 ԴԱՐԻ
 ԴՐԱՆ
 ԹԱԳ
 ԺԱՐԻ
 ՄԻՄՈՐ
 ՄԱՅԻ
 ՆԱԿԷ
 Է ԼՈ
 ՄԻԳ
 ԳՐԻՐ
 ԻՆԷԿ
 ԸԻ Գ
 ԶԼ
 ԿՈՂ
 ՄԱՐԻ
 ԺԻ 2
 ՃԳԼ
 ՆԵՐԻՐ
 ՄԱՐԻ
 ՈՐԻ
 ՆԱ,
 ԳՐԻՐ
 ՄԱՅԷ
 ԳՐԱՅ
 ԶԱՐԲ
 ՄՈՂ
 1900
 ՄԱՆԻ
 8,600
 ԹԼԱ
 ՄԱՐԻ
 ԲԱՐԳ
 Է ՎԻՐ
 ԴՈՒՆ
 ԴԱՍ
 ԿԼԻՐ
 ՈՐ ԼՆ
 ԳԼԻՐ
 ԳՐԱՆ
 ԹԻԵՅԻՐ
 ԼԱՍԻ
 ԿԱՌ
 ԿԱՆ
 ՄԻՆԸ
 ԵԴԵԼ
 ԸՈՂԵԼ
 ՆՈ
 ԿԼԻՐ
 ԴԷՎԵԼ
 ՄԷՄԼ
 ԿԱՆ
 ԳԱՂԱ
 ՄԱՐԻ
 ՆԱԿԱ
 ՄԱՅԷ
 ԸՈՂԻ
 ԶԱՅ 2
 ԿԱՍԾ
 ՄԱՆԻ
 ՄԻԿ
 ԳՄԱՐԻ
 ԵՐ, Ո
 ԶԻՆՈՒ
 ՆԱՐԳ
 ՈՐ Գ
 ՄԱԺ
 ՎԱԾ
 ԴՈՒՆ

արի վարչութեան ձեռքով ծախսելով միմիայն
երկաթուղու գծի կառուցման գործի վրա:
Իսկ ինչ վերաբերում է վերլուծական հա-
րուստ հայի պոլիտեխնիկական անձակերն,
մենք յետին միտք ենք տեսնում, և կար-
ծում ենք, որ այդ շուշեցի հարուստը պատ-
կանում է այն եւրոպացի և օտար կապիտա-
լիստների շարքին, որոնք բաղկում են Սա-
րուխանյանի դուռը, որպէսզի այդ գծի
կառուցման կապալը 18 տարի ժամանակով
կրանց տայ, որին Սարուխանյան հողով
հակառակ է, և նկատի ունենալով բուն
շուշեցիներն անտեսական խնդիրը, որ օ-
տարի ձեռքն անցնելուց յետոյ մեծ բաժի-
նը օտարի ստամոքսն էլ պիտի մտնէ:

Այլ կերպ բացատրել չենք կարող որպէս
գործին բաշտեալ, որովհետեւ Սարու-
խանյան շարունակ պնդել և պնդում է, որ
ինքը համաձայն է ուրիշի լաւմտի իր ըս-
տացած թոյլտուութիւնը, միայն թէ այդ
ուրիշը լինի հենց շուշեցի հարուստներից
մէկն ու մէկը և թոյլ չը տայ, որ օտարը
մասնակցէ կամ խոշոր բաժինը ոչ շուշեցու
ձեռքն անցնէ:

Այդ յայտարարութիւնից յետոյ Սարու-
խանյան չէ պահանջում եւս այն տասնեակ
հազարների ծախսը, որը ունեցել է երկաթ-
ուղու շինման ընթացքում: Թոյլտուութեան ձեռք
բերելու համար:
Ս. Գարագաշ

ՀԻՍՏՈՒԱՅԻՆ ՆԱՄԱԿՆԵՐ

I

Մօսկվա, 20 սեպտեմբերի
Цивилизация страны измѣрится тѣмъ,
что думаютъ и знаютъ ея женщины.
Лабузѣ

Վերահսկելով իմ թղթակցութիւնները հե-
ռուսեր հրեաների՝ ես կը կամեայի առաջին
նամակն նուիրել Մօսկվայի կանանց բարձր
գոյութեամբների գոյութեան ճամբանին:

Որպէսզի ամսին 18-ին:
Իսկ 80-ական թվականներին, Մօսկվա-
յում գոյութեան ունեցող կանանց ինչ-որ
բարձրագոյնների փակումից յետոյ, հա-
մայաբանի պրօֆեսորները մէջ միտք է
յղանում հիմնել կանանց բարձր դասեր
թացքներ Մօսկվայում: Գիտութեան տա-
ճարի սպասաւորները մէջ յղացած այդ
միտքը մեծ համակրանքի է արժանանում
այն ժամանակվայ Մօսկվայի ուսումնա-
նական շրջանի հոգաբարձու Պ. Նեկրասովի:
Եւ լուսաւորութեան միտքաւորութեան կող-
մից: Մինչև իսկ պատմում են, որ այդ
գործի ինքնիշխան պատկանում է լուս-
աւորութեան միտքաւոր Բօգոլիպովին, որը,
ինչպէս յայտնի է, ուսու յիշատականե-
րի գնդակի զոհ արձան:

Չը նայած որ գործը բաւական պարարտ
հող ունէր ցանկալի պատկերներ տալու հա-
մար, բայց և այնպէս նրա իրականացումը,
մի շարք խնդիրներով պատճառով, յետա-
ձգվում է աւելի բարեխաղի հանգամանք-
ների, լուսաւոր պայքարին: Երկար ու ձիւր
տարիներից յետոյ, 1900 թ. միայն աշուղ-
վում է ընտրել մի կազմակերպիչ հարմիր
որի գլուխ անցնում է պրօֆ. Վ. Գ. Գրեյն-
եր, որ այնքան աշխատանք և եռանդ է
գործ դրել այդ գործում, վերջում միաձայն
այդ մարմին նախագահ է ընտրվում: Ապա-
սպ կուրսերի պրօֆեսոր մշակուցի ու մի
շարք ձեռնարկներով կուրսերուց յե-
տոյ ներկայացվում է ի հաստատութիւն:
1900 թ. ապրիլի 7-ին բարձրագոյն հրա-
մանով թոյլտուութիւն է բանով կուրսերը
8,600 ռ. տարեկան նպաստով: Իսկ նոյն
թվականի սեպտեմբերի 18-ին, ուրիշ 10
տարի առաջ, բացվում են կուրսերը: Նոր
բարձրագոյն դպրոցի տեսուչ նշանակվում
է պրօֆ. Գրեյնը, որը նախկին ուսումնա-
րուհիների տնօրէն, կատարեալ բնակալ է
և զաժան անձն էր: Բաւական է իշխել, որ
նա մեն-մենակ, առանց խորհրդակցութեան,
հրապարակ էր դասախոսներ, ընդունում
ուսանողներին, գիտաբարձար արխատ-
կատիկ դասակարգելից, պատճառաբանելով
որ կուրսերը միջոցներ չունեն չբաժուր ա-
նուհետիւններին պահելու: Բայց դա միայն աչ-
քերի թող փնչու համար է, քանի որ նա
ըրանով կանանց է հետաքրքրութիւնը գրա-
թեցնել հասարակութեան ունեւոր, բարձր
խաւերում: Որ պրօֆ. Գրեյնը կուրսերի
կատարեալ աէր է ստորեւին է եղել, բաւա-
կան է իշխել Բրեյնի լիակատար վերաբերմանը
մինչև, որ յաճախ գործածութեան մէջ է
եղել նրա տպիկի անձնաւորութիւնը բնո-
րոշելու համար:

Նոր դպրոցը, մասաղ կրթական հիմնա-
կութիւնը, ինչպէս միշտ, այնպէս էլ այս
դէպքում, չունէր հարկաւոր միջոցներ իր
պէտքերը ծածկելու համար: Բացի պետա-
կան ֆանդարանից արվող 8,600 ռուբլի,
բաղադրել իր միջոցներից յատկացնել էր
տարեկան 5,000 ռ. միայն, իսկ Մօսկվայի
նահանգական գեմատիօն 3,000 ռ., մի շատ
անշնչան է հնչել գումար բարձրագոյն դըպ-
րոցի համար: Գուրբաբը չունէին նաև պատ-
շաճ շինութիւն, և կուրսերի բացմանը բա-
կանք նրանք դառնում են մասնաւոր
տան մէջ: Մերդաւանակների ներքափողոցում,
տիկ. Տիաովի տանը եւ որովհետեւ տարե-
ցատարի ուսանողներին թիւը մեծանում
էր, ուստի հարկաւոր էր մտածել սեփական
շինութեան համար: Եւ ահա Գրեյնը միջ-
նորդում է քաղաքային վարչութեան առաջ,
որ վերջին կուրսերի համար 700 քառ.
սաճ. հող յատկացնէ վիսնո-Սօլանսկոյ կոչ-
ված տեղում: Թէև քաղաքը սկզբնաւոր ըն-
դունում է այդ առաջարկը, բայց և այնպէս

անկարող (!!!) է լինում յարգել Գրեյնի միջ-
նորդութիւնը, որով այդ հարցը մնում է
առաւել Մեյնում են, սակայն, տարիներ,
հարաւարկվում է բարձրագոյն դպրոցների
համար տեսուչներ ընտրելու հրահանգը,
պրօֆ. Գրեյնը հեռանում է ասպարէզից:
Եւ առաջին ընտրութիւնների ժամանակ տե-
սուչ ընտրվում է պրօֆ. Վերնապովի, որը,
սակայն, հրաժարվում է, միաժամանակ
համալսարանի տեսչի օգնական ընտրվելու
պատճառով: Հրաժարված Վերնապովի փո-
խարէն ընտրվում է պրօֆ. Ս. Ա. Չապլի-
գին, մի վերին աստիճանի համակերպի
անձն:

Այդ ժամանակ դասախոսութիւնները
կարգաւորվում էին 8 շինութիւնների մէջ,
գնապահ տեղերում: Եւ մի խոշոր բաց է
ի հարկէ, դպրոցական կենտրոն: Եւ ի՞նչ
աւելացնելու լինէր, թէ մի տեղից միւս
տեղ գնալ և դասախոսութիւններ լսելը հը-
քան ժամանակ է կրանում խնդ. ու կրակ
ուսանողից, այն ժամանակ պատկերը կա-
տարեալ կը լինի Պրօֆ. Չապլիգինի առա-
ջին դործն է լինում իրագործել կուրսերի
վաղուցվայ իրձը, կառուցանել սեփական
շէնք կուրսերի համար: Հենց այդ նպատա-
կով քաղաքի առաջ յարուցած նրա միջնոր-
դութիւնը՝ տալ 5,000 քառ. սաճ. գետին
յարգվում է քաղաքի կողմից, բայց ընդ-
միջո օգտակելու պայմանով: Այժմ նա նո-
րից միջնորդութիւն է յարուցում այդ գե-
տինը կուրսերին նուիրելու, որպէսզի կա-
րելի լինի գրաւ գնել և պահանջվող կու-
րսերը շինել: Հիմք կայ կարծեւոր, որ
այդ խնդիրը կը յարգվի քաղաքի կողմից:
Կուրսերը նուէր ստացել են Աստաբովի
կտակով թողած 129 հազար ռ., հենց այդ
ժամանակ էլ բացվում է բժշկական ֆա-
կուլտետը:

Շուտով, 1908 թ., ձեռնարկվում է կուր-
սերի կառուցման, և մի տարում պատրաստ
է լինում մարդաբանական կորպուսը և ֆի-
զիկո-քիմիական ինստիտուտը, որի արդու-
գարի վրա ծախսվում է լուսաւորութեան
յատկացված 50 հազար ռուբլի գումարը:
Այսպիսով, կուրսերը ընդարձակելուց յե-
տոյ, աւելացան նաև ուսանողներինը:
Կուրսերի բացման առաջին տարին նրանց
թիւը հասնում էր 250-ի, 1907 թ. 3,500
հոգու, իսկ ներկայումս նրանք շատ խոշոր
թիւ են կազմում 5,000-ից աւելի: Ուշա-
գրաւ է յիշել, որ այս տարի 2,800 խնդրա-
ւաններից ընդունվել են 1,334 հոգի միայն,
իսկ մնացածները փողոց են նստակի տեղ
չը լինելու պատճառով: Այս բոլոր անա-
խոթութիւններին վերջ կը ապ կուրսերի
մշակած 17 հազարական կորպուսներին կա-
ռուցումը միայն: մի բան, որ հնարաւորութե-
ան կը տայ 6—7 հազար հոգի ունենալ
կուրսերում:

Յիշատակութեան արժանի է նաև այն,
որ 10 տարվայ ընթացքում աւարտել են
մօտ 1,000 հոգի, որից 578 հոգի պատմա-
կան բաժինը, 254-ը բնական է 90-ը մա-
տեմատիկական:

Չը նայած այս բարեփոխութիւններին,
արևմտահայեր կուրսերը գտնվում են
անախաճանքի վիճակի մէջ: Կան մեծ թիւով
չբաւոր ուսանողներին, որոնց պէտքերին,
այսպէս թէ այնպէս, հարկաւոր է բաւարա-
րութիւն տալ, այլապէս նրանց սպանում
է փողոցը: Խիստ ուշաքրաւ է Չապլիգինի
գործը տեղական թերթերից մէկի աշխա-
տակի հետ այն մասին, որ կուրսերի վար-
չութիւնը, հակառակ իր բուն ցանկու-
թեան, անկարող է չբաւոր ուսանողներին-
ները որոշ % ազաւիւ ուսումնական վարձի,
ինչպէս այդ անվում է համալսարանում:
Իրա փոխարէն կուրսերն ունեն 1 թղթակ
325 ռ. և 2 թղթակ 209-ական ռուբլ: Սրանք
էլ զօքաղաքային, մշտական չեն, այլ ժա-
մանակաւոր բնոյթ են կրում: Այստեղից
պարզ կարելի է հեռացնել, որ անախաճ
օգնութիւն տակի քան կարելի է և մեծ
անհրաժեշտութիւն է ներկայացնում իրա-
նից:

Սի հարց եւս
Մօսկվայի կանանց դասընթացները ծա-
ռայում են իրանց նպատակին թէ ոչ: Այս
հարցին պրօֆ. Չապլիգին պատասխանում
է դրական կերպով: Եւ յայտարարում է,
որ կուրսերն աւարտած անձանց մեծ մա-
սը գրեթէ իրան նուիրել է ժողովրդի կըր-
թութեան վրա: Գործիք, քաղաքական
մտքերի իրականացման: Նրանք ներկա-
յում աշխատում և գործում են մանկա-
վարժական փշուր և դժուարին ասպարէզում:
Վերջին 5—6 տարիների ընթացքում կա-
նանց բարձր դասընթացների թիւը շա-
տացել է: այսպէս, մէկը միւսի հետեւից
բացվել են մանկավարժական կուրսերը,
Ստատիստիկի և Իրաչեկի բժշկական կուր-
սերը, իրաւաբանական կուրսերը, աստուա-
կան ինստիտուտը, որտեղ 1,000-ից աւելի
կանայք կան և այլն, և չը նայած գրան-
կանանց բարձր դասընթացները շարունա-
կում են գրաւել հասարակութեան գնա-
ղան խաւերը, և մի ահագին հոսանք է սկը-
ված դէպի այդ կուրսերը: Ի դէպ ասեմ, որ
կուրսերն ունեն բաւական աչքի ընկնող
դասախոսներ, որոնց ընդհանուր թիւը 60-ի
է հասնում:

Վերջացնելով տողերս, պէտք է ասեմ, որ
կուրսերի 10-ամեակը պաշտօնապէս չը
տօնվից, յիշենք, որ կուրսերի նախկին ա-
նուհետիւնները մօտ օրերս կը համեստ ճաշ են
տաքերում, որին հրաւիրվում և կուրսերի
տեսուչ պրօֆ. Չապլիգին բոլոր դասախոս-

ների հետ միասին: Յիշատակութեան ար-
ժանի է նաև կուրսերի 10-ամեակի առիթով
նուիրված (մի անգամ կնոյ կողմից) 15 հա-
զար ռուբլի դրամագումարը, որ գործադրվե-
լու է կուրսերի պէտքերին:

Մօտ ապագայում հրատարակվելու է նաև
մի ժողովածու, նուիրված՝ կուրսերի 10-ա-
մեակին:
Ոսկու-Չօն

ՏԵՂԵԿՈՒԹԻՒՆՆԵՐ ԳԱՆՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

Վարդաշէն, 23 սեպտեմբերի

Ամսին 17-ին, գիշերվ. ժ. 10-ին, տեղացի
յուշապահան վարիչ Ղեյլիկը ծագումնաբե-
րում է մի քանի թուրքերի հետ միասին
Պետրոս Սիմօնյանի տունը և գէնքի ոչ-
նով կրում նրա 16-ամեայ աղջիկ Մարիկին
ու փախցնում:

Աղջկան տանում են մօտակայ թուրք
գիւղերը ու գաղանաբար բռնաբարում: Երեք
օրից յետոյ միայն աղջիկը փախչում գա-
լիս է տեղիս ուսու քանոնայի տունը: Զա-
հանան խորհուրդ է տալիս նրան՝ պահպիլ
իրան տունագողի հետ, չուտով այնտեղ է
գնում նաև պրիստաւը, որը նոյն խորհուրդն
է տալիս աղջկան: Վերջինս սկզբում հրա-
ժարվում է նրանց այդ խորհուրդն, ընդու-
նել, բայց յետոյ համաձայնվում է ու
լսնալու, որ կանխել իր ծնողներին:

Գրիստաւի կազմաւորութեամբ կանչվում
են աղջկան ծնողները, որոնց տեսնելուց
յետոյ աղջիկը հրաժարվում է պահպիլուց:
Աղջիկը իրան տունագողների ճանկերից
ազատվել էր ու հասել գիւղ բացառապէս
իր հնարագիտութեան շնորհիւ:

Գրիստաւը այդ գիշեր աղջկան յանձնում
է իր ծնողներին:
Հետեւեալ առտուս պրիստաւը կրկին հարց
ու փորձ է անում աղջկան, բայց աղջիկը
միշտ պատասխանում է, որ իրան ոչ ոք
համոզել չէ կարել: Եւ ինչպէս ըսել Վա-
սիկին, էլ ինչ ունէր թուրք գիւղերում,
ուղաղակ ինքը կը գնար Վասիկի տուն ու
կը նստէր:

Հաղաւորութեամբ փախած կան, որոնք ապա-
ցուցանում են աղջկան ոչ ոք փախցնում
լինելով: Պէտք է ասել, որ պրիստաւը ինքը
համոզված է այդ բանում, սակայն քաջ գի-
տեսնալով, որ այդ գործը, իբրև մի մեծ
քրեական յանցանք, պահանջու է մի քա-
նի զոհեր, ուղում է հայտնութիւն ձգած լինել
երկու կողմերի միջև: Ի հարկէ պրիստաւի
նպատակը—հայտնութիւն կայացնել պա-
հանգիստ երկու կողմերի միջև—գոյնիլ
է բանալիս, բայց այդ հաշտութիւնը չը
պիտի կայանայ այն բանում, որ աղջիկը,
առանց իր յօժար կամքի, հեռացել իր ա-
նունք, ծնողները ու գնալ մի մարդու, որը
հենց նոյն աղջկայ հասակը աղջիկ ունի
և վերջապէս որին աղջիկը չէ սիրում:

Անցեալ օրը պրիստաւը կրկին հարց ու
փորձի ենթարկելով աղջկան՝ վերջինից
ստացաւ բացառական պատասխան:

Ամսին 23-ին մի քանի հայեր աղջկան ու
սրա մօրը առաւան տուին, որտեղ ցոյց տա-
լով բժշկին ու քննիչին պահեցին արդէն
աղջկան վաղուց ուղող մի տղի վրա: Մի-
ղաւորները դու ազատ են:

Յոյս ունենց, որ քննիչը այս օրերս ձեռ-
նարկել կը ապ մեղադրանքներին Այս գոր-
ծում մի քանի մարդիկ կը պատմեն: Պր-
տի նկատել, որ այս աղջկան փախցնելու
առիթով մի մեծ վիճ բացվեց լուսաւորչա-
կան ու յուշադրական ուսուցիչների միջև,
որը անշուշտ, ի՞նչ հաշտեցուցիչ միջոցներ
ձեռք չառնվին, կը թողնի իր ֆաստաբը
կնիքը երկու կողմերի վրա: Մանկուհի

ԴՆԱԹԱՅԻՆ Ի, 28 սեպտեմբերի

Այսօր, չնայած մօտ, քաղաքը տալիս
ու վրա եղաւ: Սրանց մի քանի ժամանակ
առաջ, Թիֆլիսում գերել էին և Սուրբ
աւանը տարը այստեղի հայ-կաթոլիկ հա-
րուստ վաճառական Բամարովի: Թիֆլիսի
գեմնագիտի ութերորդ դասարան աշակերտ
որդուն և ճօրքի պահանջում էին փրկաւ
40,000 ռ.: Երկար բանակցութիւններից
յետոյ, վերջապէս ճօրն աշողվում է ապա-
տել իր որդուն 15,000 ռ. վճարելով: Փողը
վճարվել էր բոլորը հարեւարանցիներով, ո-
րոնք համարվում արտաքին էին բանկում
և հաղորդել համապատասխան հաստատու-
թիւններին: Երեք օր առաջ գալիս են Բա-
նարովի և իշխում: «ՇԵՐՔ» հրապար-
տած երկու երիտասարդ մի աղջկայ հետ:
Իրանք մօտ 50-ր. ծախսելով հիւրանոցում
տալին են մի հատ հարեւարանցի վա-
րացցիներ և իրանց հասանելիքը վերցնելու
Մտան այս ու այն կողմը ընկնելով 100
րուբլու մանր չէ ճարում, ուստի տատում
է պետական ֆանդարանը և խաղում է
մանրացնել Այդտեղ կասկած է յայտնվում:
Իմաց են տալիս կատակաւորչին: Հաստա-
վում է, որ այդ հարեւարանցի Բամարովից
վերցված փողը, էլ Բանկոն առէլֆնով
իմաց են տալիս ոստիկանութեան: Դալիս
է ժամաւարմայի օֆիցերը ժամաւարմայի
հետ: Անմիջապէս գնում են շրջապատում
հիւրանոցը: Ժամաւարմայի օֆիցերը երե-
տասարանից գտնվող սենեակի դուռը բա-
ցում է թէ չէ իսկույն ներսից պարզվում են
առարձակները: Վարկեւարանը անշուշտ
գետնին են առաքվում օֆիցերը և իր օգ-
նութեան կեպած վալանդաւոր: Իրարանց-
ման ժամանակ սենեակում գտնվող աղջիկը
անհետանալի կերպով դուռն է գալիս և ան-
յայտանում: Իսկ երիտասարդները դուռն
են թողնում լուսամտից և ամբարանակներ

արձակելով՝ փախչում են: Դրանցից մե-
կին աշողվում է ապանել, իսկ միւսը ան-
յայտանում է, որի հետապնդման ժամա-
նակ սպանվում է մի աննիղ սպայապա-
ն: Սպանված չարագործի մօտ գտնված է 6000
րուբլի:
Ս. Նաղաբեան

ՈՐԼԵՐԱ

Սոնա եղանակը Թիֆլիսում գարի է
տալիս խօսքայի թէլ աւելանալուն: Բա-
րակներում պտուղած էին մինչև սեպտեմբե-
րի 29-ի առաւօտը ընդամենը 6 հոգի, երեկ-
վայ ընթացքում հիւանդացաւ 1-ը, բա-
րակներում 6 հոգի:

29 սեպտեմբերի

Պ ե տ ե ռ ու ռ Գ.—Մօրթալով մի օ-
րում հիւանդացան 10, մեռան 5, մնում են
241 հոգի:

Ֆէրդուսի շրջանը և Աւստրալը ճանաչ-
վում են խօսքայից անբարեխաղ:

Ներքին գործերի մինիստրը հրահանգով
տեղեկացրեց նահանգապետներին, շրջանա-
պետներին, որ այն շրջանները և նահանգ-
ները, որոնց մէջ 1910 թ. երևաց խօսքա-
յի մասն խօսքայից վտանգաւոր դրութեան
մէջ նոյնիսկ հիւանդութիւնը վերջանալու
դէպքում: Նրանց մէջ բացված անհիտաբա-
կան-գործադիր ժամանակագրութեան շարունա-
կում են իրանց գործունէութիւնը խօս-
քայի նոր երկաւու առաջն տեսնու համար:
(Հ. Գ.)

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Թիֆլիսում հրատարակվող «ՅԱԿԱՅԵ»
օրաթերթի խմբագրական կազմի մէջ
այս օրերս փոփոխութիւն կատարվեց: Այդ
թերթին աշխատակիցները հրաժարվեցին
մի խումբ աշխատակիցների, գլուխ ունենա-
լով խմբագիր Րուսիկովսկին, որոնք այսօր-
վանից հրատարակում են նոր թերթ «ՅԱԿԱՅԵ»
«СВѢТЛО» անունով: Իսկ «ՅԱԿԱՅԵ»
թերթը, մօտիկ աշխատակցութեան
Մալախանիսի և ալոյց, յայտարարում է
թէ լույս կը տեսնի կանոնաւոր այսուհե-
տեւ և նոր խմբագրական կազմով: Երեկ
«ՅԱԿԱՅԵ» քաղկացած էր կէս թերթից:

Այսօր երկաթուղիների վարչութեան
կարգադրութեան աւելացվում է Բաթում-
մի գծի գնացքների թիւը, ի նկատի ունե-
նալով Մեթիթ հիւանդութեան փախչումը, ո-
րի առիթով բաւական մեծ բազմութիւն է
մեկնում Թիֆլիսից ուսու անկու:

Թիֆլիսի նահանգապետը համաձայն
հրապարակում է մինիստրի պահանջի, հրա-
հանգարեց Թիֆլիսի քաղաքապետին և
Թիֆլիսի նահանգի քաղաքային առաջնե-
րին՝ միջոցներ ձեռք առնել որպէսզի այս
տարի պետական ֆանդարանում մտնեն բոլոր
արբանական տուրքերը առ 1-ին յունվարի
1910 թ.:

Թիֆլիսի քաղաքային վարչութիւնը
նահանգապետի առաջարկութեանը պատաս-
խանք, որ չէ կարող կարգադրել, որպէսզի
երևանան հրա

